

KURIA BISKUPIA KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKA

WDZIĘCZNI ZA NASZ KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKI KOŚCIÓŁ W JUBILEUSZU 450-LECIA OBECNOŚCI PANI SKRZATUSKIEJ

Drodzy Siostry i Bracia,

Współbracia w Kapłaństwie, Osoby życia konsekrowanego, Umiłowani Diecezjanie!

Zbliżamy się do doniosłego wydarzenia w życiu naszej Diecezji – jubileuszu 450 lat obecności Piety Matki Bożej Bolesnej, Pani Skrzatuskiej. Jest to czas radosnej wdzięczności za nieustanną opiekę Maryi, która od wieków jest blisko nas, niosąc pocieszenie, nadzieję i siłę w codziennym życiu.

Historia ludzi na ziemi skrzatuskiej spleta się nierozzerwalnie z obecnością Piety w sanktuarium w Skrzatuszu. Jej kult rozkwitał przez pokolenia, będąc źródłem duchowego umocnienia i pokoju. Już w 1660 roku biskup poznański Wojciech Tolibowski uznał Pietę za cudowną na podstawie udokumentowanych cudów dokonanych za pośrednictwem Matki Bożej Bolesnej.

Pomimo trudnych czasów, wojującego protestantyzmu, zaborów, zmieniających się granic, sanktuarium w Skrzatuszu dla kolejnych pokoleń było miejscem stabilizacji i duchowej przemiany, ale też nieprzerwanej kultury słowa Bożego w języku polskim. Po II Wojnie Światowej i wielkiej migracji ludności, Stolica Apostolska powołała w 1972 roku naszą Diecezję Koszalińsko-Kołobrzeską. Skrzatusz stał się sanktuarium diecezjalnym, zaś w roku 1988 Pieta została ukoronowana papieskimi koronami, pobłogosławionymi przez św. Jana Pawła II. To miejsce, w ostatnich latach, dzięki wysiłkowi całej diecezji, przez renowację kościoła, budowę domu pielgrzyma, ale przede wszystkim przez liczne rekolekcje i rosnącą liczbę pielgrzymów, stało się duchową stolicą naszej diecezji.

W dzisiejszych czasach, gdy wiara tradycyjna nie zawsze potrafi kształtować wiarę kolejnych pokoleń, Maryja uczy nas wiary opartej na osobistym i pogłębiającym się doświadczeniu Boga. Aby wiara była siłą niosącą przez chwile szczęśliwe i trudne wyzwania życia, musi dotykać serca i sprawiać, że całym sobą przyłgniemy do Boga. Same przekonania, zasady etyczne i określenia dogmatyczne nie wystarczą. Zapytano wielkiego teologa Yves'a Congara: „Co należy czynić, aby pomóc współczesnym ludziom odkrywać w wierze piękno Ewangelii i wartość życia z Bogiem?” Odpowiedział: „Trzeba tworzyć miejsca modlitwy, miejsca, w których Bóg jest niemal dotykalny.” Skrzatuska świątynia od XVI wieku jest właśnie takim miejscem, gdzie niewyobrażalnie wielka miłość Boga do człowieka oraz opieka Maryi są przeżywane głęboko i autentycznie, przynosząc

owoce w postaci przemian ludzkich serc. Sanktuarium stało się skarbnicą niezliczonych godzin modlitwy, wypowiedanej dniem i nocą. Przed obliczem Matki Miłości Zranionej i Matki Naszej Nadziei ogromne rzesze ludzi odnajdują ukojenie w bólu, pokój serca, nawrócenie i uzdrowienie.

Siostry i Bracia, dzisiejsze Święto Podwyższenia Krzyża Świętego prowadzi nas do misterium zbawienia, które dokonało się na Golgocie. To właśnie na Golgocie, na Krzyżu Jezus ofiarował nam Maryję jako naszą Matkę. W słowach wypowiedzianych z krzyża Jezus ustanawia więź, która tworzy Kościół – wspólnotę uczniów z Bogiem i między sobą. Jezus najpierw zwraca się do swojej Matki: „Oto syn Twój”. Kim jest ten syn? Jest nim nie tylko umiłowany uczeń Jezusa – św. Jan, ale przede wszystkim sam Jezus. Każdy ma prawo od tamtej pory czuć się umiłowanym uczniem Boga, gdy tylko usłyszy „Oto matka Twoja”. Skrzatusz jest miejscem objawienia tej niezwyklej relacji, tu możemy ujrzyć, jak Maryja staje się matką wszystkich uczniów Chrystusa – Kościoła. Stajemy się wówczas rodziną braci i siostr w wierze, wypełnia się pragnienie Jezusa.

W ten sposób umiłowany uczeń uczestniczy duchowo w życiu Jezusa, Maryja staje się jego duchową matką, nową Ewą, bez której trudno wyobrazić sobie udział w życiu Jezusa. Ewangelista kończy ten fragment słowami „i od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie”.

Skrzatuska Pieta, przedstawiająca Maryję trzymającą umęczone Ciał Jezusa, jest ikoną tego testamentu „od tamtej godziny”. Matka Miłości Zranionej, jak ją nazywamy od niedawna w Skrzatuszu, przeżyła cierpienie i śmierć Syna. Stała się znakiem Naszej Nadziei, bo to doświadczenie miało swój pełny i zrozumiały sens w Zmartwychwstaniu. Jej twarz, pełna ufnej wiary zamiast rozpacz, promieniuje pewnością, że Bóg dotrzymuje słowa, nie zawodzi i ostatnie słowo wypowiada w wielkanocny poranek. Wpatrując się w Pietę, odkrywamy, że krzyż Chrystusa jest nie tylko miejscem upokarzającego cierpienia i śmierci, ale niespodziewanie znakiem miłości, która pokonuje grzech i śmierć. Maryja, stojąc pod krzyżem, uczy nas przyjmować wolę Bożą, czasami niezmiernie trudną i niezrozumiałą. A cóż powiedzieć o przeżyciach, lękach i mnóstwie pytań, gdy stajemy bezradni wobec ludzi czyniących zło, gdy wokół nas wzmagają się agresja, przemoc, wzajemna niechęć, klótnie, wybuchają kolejne wojny? A nawet, gdy nie jest łatwo powiedzieć „jestem katolikiem”, „ucniem Chrystusa” w szkole, miejscu pracy czy w gronie znajomych i gdzie wydaje się, że gaśnie światło wiary, rozlewa się obojętność w świętych sprawach, niewrażliwość na grzech, a wielu krępuje się okazać chrześcijańską miłość i miłosierdzie.

Przez ostatnie trzy lata w naszych parafiach gościliśmy wędrujący wizerunek Matki Bożej Bolesnej. Jej obecność podczas peregrynacji dawała nam poczucie szczególnej bliskości i wzruszenia. Kontemplując Skrzatuską Pietę, stawaliśmy się w parafiach uczestnikami tajemnicy miłości, trwającej pomimo cierpienia i prowadzącej do życia w zmartwychwstaniu. Maryja ze Skrzatusza towarzyszyła naszym rodzinom, umacniała więzi duchowe, rozpalala miłość i pomagała odkryć drogi życia z Jezusem. To jest jej ciągle ta sama misja – jak niegdyś pierwszych uczniów w Wieczerniku, zbierać ludzi w oczekiwaniu na dary i światło Ducha Świętego, pokazywać Jezusa, zwłaszcza w najbardziej beznadziejnych sytuacjach, uczyć życia łaską Zbawiciela.

Zachowując w pamięci te niezwykle doświadczenia dla dalszego ożywienia wiary w obecność Matki Syna Bożego, z serca zapraszam Was na obchody jubileuszowe w Skrzatuszu. W sobotę, 20 września 2025 roku, o godz. 13:00 rozpocznie się Diecezjalne Spotkanie Młodych „Magnificat”,

które będzie czasem modlitwy, radości i świadectw wiary. Proszę, by zaproszenie na modlitwę młodzieży dotarło do młodych, do wychowawców, nauczycieli i katechetów, właśnie teraz na początku roku szkolnego. W niedzielę, 21 września, o godz. 11:00 zapraszam wszystkich pielgrzymów na nabożeństwo przygotowania, a o godz. 13:00 na uroczystą Eucharystię pod przewodnictwem Nuncjusza Apostolskiego, abp. Antonio Guido Filipazziego. Penitencjaria Apostolska wszystkim uczestniczącym w uroczystościach udzieliła odpustu zupełnego. Niech nasze wspólne świętowanie, wyraz wdzięczności za doświadczane w Skrzatuszu łaski, umocni wiarę i jedność w Kościele diecezjalnym. Kolejny raz „zabierzemy Maryję do siebie”.

Siostry i Bracia, już teraz dziękuję Wam za modlitwę, za obecność w Skrzatuszu, a tym samym w tak wyjątkowej, historycznej chwili naszego Kościoła. Ośmielam się też, jak co roku, łącząc słowa wdzięczności, prosić o materialne wsparcie dla skrzatuskiego Sanktuarium, wyrażone dziś w złożonych na tacę ofiarach.

Tych zaś, którzy nie mogą uczestniczyć w naszej pielgrzymce do Skrzatusza, zachęcam do duchowej łączności w czasie niedzielnych Mszy św. w swoich parafiach i osobistych modlitwach. Będziemy mogli także łączyć się tego dnia z naszą wspólnotą w Skrzatuszu poprzez transmisję celebracji Jubileuszu w TV Polonia, diecezjalną internetową telewizję „Dobre Media” i inne środki przekazu.

Z serca błogosławię Was i Wasze rodziny, zachęcając do gorliwej modlitwy i otwartości na Boże działanie.

+ Krzysztof Zadarko

*bp Krzysztof Zadarko
Administrator Diecezji
Koszalińsko-Kołobrzeskiej*

List należy odczytać w niedzielę 14 września 2025 r. we wszystkich kościołach i kaplicach naszej Diecezji. Ofiary zebrane na tacę w niedzielę tego dnia proszę przekazać do Kurii Biskupiej w Koszalinie w terminie 8 dni.

Koszalin, dn. 12 września 2025 r.

Znak: B 23 - 8/25